

סוכה דף יא

אמר רב יהודה אמר שמואל: מותר לישן בכילה בסוכה, אף על פי שיש לה גג, והוא שאינה גבוהה עשרה.

קושי 1: תא שמע: **הישן בכילה בסוכה - לא יצא ידי חובתו!**

תירוץ: הכא במאי עסקינן - כשגבוהה עשרה.

קושי 2: מיתבי: **הישן תחת המטה בסוכה לא יצא ידי חובתו!**

תירוץ: הא תרגמה שמואל במטה גבוהה עשרה.

קושי: תא שמע: **או שפירס על גבי קינופות - פסולה!**

תירוץ: התם נמי דגביהי עשרה.

קושי: והא לא קתני הכי, דתניא: **נקליטין שנים, וקינופות ארבעה. פירס על גבי קינופות -**

פסולה, על גבי נקליטין - כשרה, ובלבד שלא יהיו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה.

מכלל דקינופות, אף על פי שאין גבוהין עשרה!

תירוץ: שאני קינופות, דקביעי.

קושי: והרי סוכה על גבי סוכה דקביעא, ואמר שמואל: כהכשרה כך פסולה!

תירוץ: אמרי: התם דלמפסל סוכה - בעשרה, הכא דלשווי אוהלא - בציר מעשרה נמי

הוי אוהלא.

גגה	כילה	קינופות	סוכה על גבי סוכה
טפח	טפח	טפח	טפח
גובה פחות מ'י	יצא	לא יצא	אינו פוסל סוכה תחתונה (פחות מ'י לא סוכה כשרה וכהכשרה כך פסולה)
גובה למעלה מ'י	לא יצא	לא יצא כיון דקביעי	פוסל סוכה תחתיו

דין אחר בקשר לכילה

אמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל: הישן בכילה ערום - מוציא ראשו חוץ לכילה וקורא קריאת שמע.

קושי: מיתבי: **הישן בכילה ערום לא יוציא ראשו חוץ לכילה ויקרא קריאת שמע!**

תירוץ: הכא במאי עסקינן כשגבוהה עשרה.

תינוק לתירוץ: הכי נמי מסתברא, מדקתני סיפא: **הא למה זה דומה - לעומד בבית ערום,**

שלא יוציא ראשו חוץ לחלון ויקרא קריאת שמע. שמע מינה.

בעקבות הברייתא שהשוותה בין בית לכילה, הגמרא מדגישה שהם לא דומים עד הסוף.

פחות מ'י	כילה	בית
מוציא ראשו חוץ לכילה ויקרא קריאת שמע	לא יוציא ראשו חוץ לבית ויקרא קריאת שמע	
גובה מ'י	לא יוציא ראשו חוץ לכילה ויקרא קריאת שמע	(כיון דקביע - אוהלא הוא, דלא גרע מקינופות)

נוסח אחר של הסוגיה (בתחילת הדף):

אמרי לה, אמר רב יהודה אמר שמואל: מותר לישן בכילת חתנים בסוכה, לפי שאין לה גג, אף על פי

שגבוהה עשרה.

קושי: מיתבי: **הישן בכילה בסוכה - לא יצא ידי חובתו!**

תירוץ: הכא במאי עסקינן - בשיש לה גג.

קושי: תא שמע: **נקליטין שנים וקינופות ארבעה. פירס על גבי קינופות - פסולה, על גבי**

נקליטין - כשרה, ובלבד שלא יהו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה טפחים. הא גבוהין מן

המטה עשרה - פסולה, אף על פי שאין לה גג!

תירוץ: שאני נקליטין דקביעי.

קושי: אי קביעי - להוי כקינופות!

תירוץ: לגבי קינופות לא קביעי, לגבי כילה - קביעי.

גגה	כילת חתנים	כילה	נקליטין	קינופות
אין בה טפח	אין בו טפח	טפח	אין בו טפח	טפח
גובה פחות מ'י	יצא	?	יצא	פסולה כי מאוד קבוע
גובה לעמעלה מ'י	יצא	לא יצא	לא יצא כי קבוע יחסית	קבוע

דרש רבה בר רב הונא: מותר לישן בכילה, אף על פי שיש לה גג, אף על פי שגבוהה עשרה. שיוך דבריו לדעה תנאית: כמאן - כרבי יהודה, דאמר: לא אתי אהל עראי ומבטל אהל קבע. דתנן, **אמר רבי יהודה: נוהגין היינו לישן תחת המטה בפני הזקנים.**

קושי: ולימא: הלכה כרבי יהודה!
תירוץ: אי אמר הלכה כרבי יהודה, הוה אמינא: הני מיילי - מטה, דלגבה עשויה, אבל כילה דלתוכה עשויה - אימא לא, קא משמע לן: טעמא דרבי יהודה דלא אתי אהל עראי ומבטל אהל קבע, לא שנא מטה ולא שנא כילה.

משנה. הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס, וסיכך על גבה - פסולה. ואם היה סיכוך הרבה מהן, או שקצץ - כשרה. זה הכלל: כל שהוא מקבל טומאה, ואין גידולו מן הארץ - אין מסככין בו. וכל דבר שאינו מקבל טומאה, וגידולו מן הארץ - מסככין בו.

גמרא. יתיב רב יוסף קמיה דרב הונא, ויתיב וקאמר: **או שקצצן כשרה.** ואמר רב: צריך לנענע. דיון בין רב הונא ורב יוסף לגבי שיטת רב ושמואל בנושא:

אמר ליה רב הונא: הא שמואל אמרה. אהדרינהו רב יוסף לאפיה ואמר ליה: אטו מי קאמינא לך דלא אמרה שמואל? אמרה רב ואמרה שמואל.

אמר ליה רב הונא: הכי קאמינא לך, דשמואל אמרה ולא רב, דרב אכשורי מכשר. כי הא דרב עמרם חסידא רמא תכלתא לפרוזמא דאינשי ביתיה, תלאן ולא פסק ראשי חוטין שלהן. אתא לקמיה דרב חייה בר אשי, אמר ליה: הכי אמר רב מפסקן והן כשרין. אלמא: פסיקתן זו היא עשייתן, הכא נמי, קציצתן זו היא עשייתן.

רבי	שמאל	
קציצתן זו היא עשייתן ולכן אין צריך לנענע	לא אמרינן קציצתן זו היא עשייתן ולכן צריך לנענע	
קושי	תלאן ולא פסק ראשי חוטין שלהן - פסולין. מאי לאו - פסולין לעולם, ותיובתא דרב?	והא תני שמואל משום רבי חייה: הטיל לשני קרנות בבת אחת, ואחר כך פסק ראשי חוטין שלהן - כשרין. מאי לאו - שקושר ואחר כך פוסק?
תירוץ	מאי פסולין - פסולין עד שיפסקו	פוסק ואחר כך קושר קושי: מאי למימרא! תירוץ: מהו דתימא: בעינן כנף בשעת פתיל וליכא, קא משמע לן
קושי	מיתיבי: תלאן ואחר כך פסק ראשי חוטין שלהן - פסולין	
אין תירוץ	מכל מקום, תלאן ואחר כך פסק קשיא לרב! - קשיא	
קושי	(דברים טז) תעשה - ולא מן העשוי. מכאן אמרו: הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס וסיכך על גבן - פסולה. הכי דמי? אילימא בשלא קצצן - מאי איריא משום תעשה ולא מן העשוי? תיפוק ליה דמחוברין נינהו, אלא בשקצצן, וקתני פסולה, ושמע מינה דלא אמרינן קציצתן זו היא עשייתן, ותיובתא דרב!	
תירוץ	הכא במאי עסקינן - דשלפינהו שלופי, דלא מינכרא עשיה דידהו.	
שיוך למחלוקת תנאים - דכולי עלמא לולב צריך אגד, וילפינן לולב מסוכה, דכתיב גבי סוכה תעשה ולא מן העשוי	וחכמים מכשירין סבר: אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, וגבי לולב נמי אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן.	עבר וליקטן - פסול, דברי רבי שמעון בר יהוצדק סבר: לא אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, וגבי לולב נמי לא אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן

דחיית שיוך המחלוקת

וחכמים מכשירין	עבר וליקטן - פסול, דברי רבי שמעון בר יהוצדק	
אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, וגבי לולב נמי אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן.	לא אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, וגבי לולב נמי לא אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן	דכולי עלמא לולב צריך אגד, וילפינן לולב מסוכה, דכתיב גבי סוכה תעשה ולא מן העשוי
לא ילפינן לולב מסוכה	ילפינן לולב מסוכה	דכולי עלמא לא אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, והכא במילף לולב מסוכה קמיפלגי.
לא צריך אגד	צריך אגד	אי סבירא לן דלולב צריך אגד כולי עלמא לא פליגי דילפינן לולב מסוכה